

May 5, 2021 · Good Cricket Blog - [door Roelof Balk]

Het seizoen is begonnen, maar de meesten van ons spelen niet, vanwege corona. Voorlopig dus geen wedstrijdverslagen. Toch er is veel te vertellen over de King of Sports. Daarom beginnen we een nieuwe rubriek, de Rubriek van Roelof, de Blog van Balk. Elke woensdag een vers verhaal over *het wezen van cricket*. Deze week:

AMERIKANEN LOPEN NIET

Amerikanen lopen niet, dat is de titel van een aardig boekje uit 2018, over Amerikanen die nooit lopen, omdat ze altijd de auto pakken. Aussies lopen ook niet, daar staan ze om bekend. Moet je lopen als batsman? Ja natuurlijk, het is onsportief om te blijven staan als je uit bent. Die arme bowler heeft het al zo moeilijk, de druk is enorm, en als hij dan eindelijk die delivery aflevert die het randje van je bat meepakt en de keeper houdt 'm wonder boven wonder ook nog eens vast, dan is het echt knap lullig als je doet alsof er niets aan de hand is. Lopen jij, wegwezen! Dat is the spirit of the game.

Toch weet ik uit ervaring dat het zo gemakkelijk niet is. Elke vezel in je lichaam is er op gebrand om *niet* uit te gaan. Wat er ook gebeurt, je mag *niet* terug naar de ligstoelen, dat kan je je team niet aandoen. Of positief geformuleerd: blijf staan, als je blijft blijf staan, je teamgenoten rekenen op je! Nou, loop dan maar eens weg, omdat het zo hoort volgens de etiquette. Ik heb er altijd moeite mee, echt waar.

Ook uit ongeloof natuurlijk. Je wicket verliezen, dat is een klein rouwproces. En we weten inmiddels allemaal hoe dat begint, zo'n rouwproces: met ongeloof, ontkenning. Nee, dat kan niet waar zijn, niet nu, niet hier. Het lijkt misschien zo, maar het is niet waar.

Hoe kom je erbij? Dat moet een vergissing zijn. Het hoofdschudden, de verbaasde, onschuldige blik. Zoveel onrecht, wat heb ik misdaan, waarom moet mij dit overkomen.

En dan de situatie. Nood breekt wet, dat kennen we allemaal. Normaal zou ik lopen, tuurlijk, maar dit is anders. Vorige week ging het ook al zo lullig, zo ongelukkig. Ik kom er net weer een beetje in, en dan dit. En waarom ik? We zijn met zo velen. Normaal ros ik die bal strak door de covers. Je kent me toch. Nou dan.

Een echte sportman staat daar boven natuurlijk. Heeft zichzelf in de hand en is al op weg naar het clubhuis nog voordat de umpire zijn oordeel heeft kunnen vellen. Voor de vorm heft hij nog zijn vinger naar de rug van de vertrekkende batsman, als om te laten zien dat hij het heus wel doorhad, maar het is overbodig, je kijkt er niet eens meer naar. Een echte sportman heeft zichzelf altijd onder controle: zo hoort het en niet anders.

Toch zijn er drie situaties, ik zeg het met klem, waarin je vooral *niet* moet lopen. Waarin je gewoon moet blijven staan. Als je twijfelt bijvoorbeeld, je weet het niet zeker. Het is mij overkomen dat ik grootmoedig op w

eg was naar de kleedkamer na een overtuigend appeal en halverwege dacht: ja maar, heb ik 'm eigenlijk echt wel geraakt? Dat geluid, was dat niet bat tegen pad? Ik kon het niet met zekerheid meer zeggen, had eigenlijk niks gevoeld. Maar ja, nu nog teruglopen, dat is ook weer zoiets. Zonde.

Als je echt helemaal uit vorm bent, al weken lang. Ook dan moet je *niet* lopen. Dat vormverlies gaat zo aan je knagen, dan moet het gewoon ook een keertje meezitten. Al die ontorechte lbw's, die mogen ook wel eens gecompenseerd. Blijf rustig staan, kijk onschuldig en kalm, wie weet mag je door en scoor je eindelijk weer eens een mooie 30. Het kan een keerpunt zijn in een tot dan toe treurig seizoen. Niet helemaal eerlijk misschien, maar ja, het leven is ook niet eerlijk. Straks is het weer winter en lijkt cricket eindelijk ver weg.

En dan de laatste situatie waarin je zeker niet moet lopen ook al ben je hartstikke uit: in een kampioenswedstrijd tegen VRA. Gewoon blijven staan, echt waar, want we hebben een rekening te vereffenen. Het is geen bloedwraak hoor, begrijp me goed. Maar het doet nog steeds pijn. En dan na afloop eerlijk zeggen dat je hem waarschijnlijk misschien toch wel een heel klein beetje geraakt heb. Superdun, meer niet. Dus om dan te gaan lopen...

